

ליקוטי הש"ס לאר"י

שלא יזק ולא יחטא ומאלו הנדקים הנאים לפעמים הם מתעצרים בתוך האדם עצמו בדרך עיבור כי יש גלגול ויש עיבור והעיבור הוא בא מב' פנים או שהוא בא לתקן האדם לבד, לפעמים כשמתעצר נשמת הנדיק באדם לתקן עצמו כגון שיש עליו לתקן עון אכילת חלב, או כיוצא בזה אחר שהוא בא לתקן את עצמו לריק להיות הנחירה זידו ואז אפשר שיקלקל ולא יתקן ולהיות עבירה גוררת עבירה, אפשר שזה האדם לא הי' נכשל בעון זה של אכילת חלב והנדיק שנחשבו בו גרם לו להכשל, ונכשל ואכלו ונתחייב כרת ומת זה האדם, הרי שזה הנדיק הרגו, וע"ז אמר הכשרתי מקצת נזק ולפעמים לא גרמתי לו כי אם מקצת הנזק כי גם הוא עבר עמו כי ב' הנשמות והגוף נהנו מן האיסור ואכלו חלב, ואני חבתי בתשלומי נזק כהכשר כל נזק כאלו אני עשיתי הכל, לפי שהוא הי' אפשר שלא הי' אוכל חלב, ואני עשיתי הכל לפיכך אני חייב לשלם לו במיטב הארץ, דהיינו חלקו שיש לו בג"ע כענין מה שארז"ל נוטל חלקו וחלק חבירו בג"ע, והרי שיש לגוף הזה ב' נשמות הא' שלו והב' נשמת הנדיק שנחשבה בו וידוע שאם לא הייתה תמיד הנשמה חופפות על העצמות היו נרקבים ולא קם בתחיית המתים, כענין ובשכבך תשמור עליך ונחך ה' תמיד, כי בכל ערב שבת עולה הנשמה למעלה והיא נוטלת אור ושפע ומביאה אל העצמות והיו ועצמותיך יחליץ ועל מי מב' נשמות אלו הי' מוטל להשגיח על הנבילה לז"א על הנזק, וז"ש מדקאמר תשלומי נזק משמע דאין לו למזיק דהיינו נשמות הנדיק שצא בעיבור, אלא להשלים את נפשו של הנזק שם בג"ע, אבל הגוף בעלים הראשונים שהוא הניזוק מטפלין בנבילה שנאמר מכה נפש בהמה ישלמה לנפש, אבל הגוף על הראשון מוטל להשגיח בו והולכו ג' פסוקים לפי שלפעמים יגרום לאדם זה שיכשול בעון חלב נשמת הנדיק עצמו והיו הנזק שצידים, אבל הוא מלחא דלא שכיחא שהוא בא לתקן ויקלקל. ולפעמים לא יגרום הנשמה של הנדיק עצמה אלא א' מכוחותיהם כי יש כמה כוחות וכמה שלוחים ואיברים לנשמה וא' מאלו גרם ההיזק והיו ממנוגה שהיזק, ועל כולם אמר שהבעלים מטפלים בנבילה, כמו אם יהי' צידים או ממילא או ממנוגה לעולם אין לנשמת הנדיק להיטפל בגוף, והיו המת יהי' לניזק אתה אומר לניזק או אינו אלא למזיק, כיון שהוא בעצמו ובסידתו מת לז"א לא כך הוא כלומר כאשר בא האדם הזה אל העוה"ז לא הי' כך בגוף הזה כי אח"כ נתעבר בו נשמת הנדיק הזה. גם זה מהרב זלה"ה: